

§ 35. Følgende bestemmelser ophæves, jfr. dog § 36, stk. 2:

- 1) Lov nr. 423 af 12. april 1949 om indenrigs kødkontrol, som ændret ved lov nr. 213 af 4. juni 1965, og
- 2) Lov nr. 215 af 16. juni 1958 om udførsel af kød m. m., som ændret ved lov nr. 213 af 4. juni 1965 og lov nr. 439 af 4. november 1970.

§ 36. Regler, der er fastsat med hjemmel i de love, der er nævnt i § 35, forbliver i kraft, indtil de (afløses af eller) ophæves ved regler fastsat med hjemmel i denne eller andre love.

Stk. 2. Overtrædelse af regler fastsat med hjemmel i lov nr. 423 af 12. april 1949 om indenrigs kødkontrol og lov nr. 215 af 16. juni 1958 om udførsel af kød m. m. straffes efter bestemmelserne i henholdsvis § 13 i lov om indenrigs kødkontrol og § 6 i lov om udførsel af kød m. m.

§ 37. Loven gælder ikke for Færøerne eller Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Givet på Amalienborg, den 26. april 1973.

Under Vor Kongelige Hånd og Segl.

MARGRETHE R.

Chr. Thomsen.

Lov om ændring af lov om højere forberedelseseksamen.

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt: Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

§ 1.

I lov om højere forberedelseseksamen, jfr. lovbekendtgørelse nr. 316 af 2. juli 1970, foretages følgende ændringer:

1. § 1 affattes således:

„§ 1. Højere forberedelseseksamen skal sikre tilstedeværelsen af det faglige grundlag og de øvrige almene forudsætninger, der er nødvendige for at påbegynde videregående uddannelser.“

2. § 2 affattes således:

„§ 2. Undervisningen til højere forberedelseseksamen omfatter fagene dansk, religion, historie, samfundsfag, biologi, geografi, matematik, fysik, kemi, engelsk, fransk, russisk, tysk, musik, formning, psykologi og idræt. Det enkelte fag er enten fælles for alle elever (fællesfag) eller tillige eller alene tilvalgsfag for den enkelte elev.“

Stk. 2. Undervisningsministeren kan tilføje yderligere fag.

Stk. 3. Elever, der tilhører et trossamfund uden for folkekirken, fritages efter anmodning for at deltage i undervisningen i religion. Er eleven undergivet forældremyndighed, kan fritagelse kun ske med samtykke fra dennes indehaver.“

3. § 3, stk. 1 og 2, affattes således:

„§ 3. Undervisningen gives på kursus til højere forberedelseseksamen. Sådanne kursus kan oprettes som statskursus af under-

visningsministeren og med undervisningsministerens godkendelse som amtskommunale eller private kursus, i København og Frederiksberg tillige som kommunale kursus.“

Stk. 2. Kursus kan kun oprettes, hvis undervisningsministeren finder, at der er et uddannelsesmæssigt behov i det pågældende område, og at der er grundlag for en forvarlig undervisning, herunder kvalificerede lærere, egnede lokaler og fornødent udstyr.“

4. § 5 affattes således:

„§ 5. Ved hvert kursus skal der være et elevråd, hvis medlemmer vælges af eleverne eller består af samtlige elever.“

Stk. 2. De nærmere bestemmelser om elevrådets beføjelser fastsættes af undervisningsministeren, der endvidere kan fastsætte regler for lærerråd og andre samarbejdsorganer ved kurserne.“

5. § 7, stk. 1, affattes således:

„Eksamen omfatter de fag, der undervises i efter § 2, med undtagelse af fagene idræt, musik og formning som fællesfag.“

6. § 7, stk. 2, affattes således:

„Stk. 2. § 2, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse med hensyn til fritagelse for prøve i religion.“

7. I § 9, stk. 1, affattes litra a) således:

„a) undervisningen til højere forberedelseseksamen, herunder de enkelte fags ind-

hold og omfang, hvilke fag der er fællesfag, og hvilke fag der tillige eller alene er tilvalgsfag, samt mindstefordringen med hensyn til antallet af tilvalgsfag for den enkelte elev,“.

8. § 9, stk. 2, ophæves.

9. § 11 ophæves.

§ 2.

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 1973, § 1, nr. 3, dog den 1. april 1973.

Stk. 2. Undervisningsministeren fastsætter overgangsregler for de klasser, der har påbegyndt undervisningen på kursus i 1972 med henblik på dimission i 1974, samt for så vidt angår bestemmelserne i § 2, stk. 3, og § 7, stk. 2.

Givet på Amalienborg, den 26. april 1973.

Under Vor Kongelige Hånd og Segl.

MARGRETHE R.

Knud Heinesen.

Lov om støtte til modernisering af jordbrugsbedrifter.

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt: Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

Kapitel 1.

Rentetilskud.

§ 1. Landbrugsministeren kan yde tilskud af statskassen til betaling af renter af lån, der optages med henblik på nødvendige investeringer til gennemførelse af godkendte udviklingsplaner for jordbrugsbedrifter.

§ 2. For så vidt angår jordbrugsbedrifter, der drives personligt af ejeren, ydes rentetilskud, når ejeren

- 1) anvender mere end halvdelen af sin arbejdstid i bedriften,
- 2) opnår mindst halvdelen af sin samlede indkomst ved bedriften,
- 3) opfylder de krav til faglig uddannelse, som fastsættes af landbrugsministeren,
- 4) opstiller og forpligter sig til at gennemføre en udviklingsplan for bedriften, der godkendes efter bestemmelserne i § 4,
- 5) har et rimeligt økonomisk behov for støtte til at finansiere gennemførelsen af investeringer, der er forudsat i udviklingsplanen, og
- 6) forpligter sig til fra udviklingsplanens iværksættelse at føre regnskab for bedriften efter regler, der fastsættes af landbrugsministeren.

Stk. 2. Rentetilskud kan kun ydes, hvis bedriften har en sådan karakter,

- 1) at den giver en arbejdsindtægt, der er lavere end den indtægt, der omhandles i § 4, stk. 2, eller
- 2) at indtægten ikke kan forventes oprettholdt på dette niveau.

§ 3. Landbrugsministeren kan fastsætte regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke betingelser der kan ydes rentetilskud, hvis bedriften ikke drives af ejeren personligt.

§ 4. De udviklingsplaner, der nævnes i § 2, stk. 1, nr. 4, skal godkendes af landbrugsministeren.

Stk. 2. Udviklingsplanen skal godtgøre,

- 1) at bedriften ved planens afslutning vil kunne give hver af de ved bedriften beskæftigede personer, herunder mindst én heltidsbeskæftiget, en arbejdsindtægt, der svarer til den indtægt, lønmodtagere kan opnå ved beskæftigelse uden for jordbrugserhverv i det pågældende område,
- 2) at de ved bedriften heltidsbeskæftigede personer ved planens afslutning kan opnå den indtægt, der nævnes i nr. 1, inden for en årlig arbejdstid på 2300 timer, og
- 3) at planens mål kan nås inden udløbet af et i planen angivet tidsrum, der ikke må overstige 6 år.

Stk. 3. Landbrugsministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser om beregningen af og sammenligningen mellem de i stk. 2, nr. 1, nævnte indtægter og for beregningen af de ved bedriften deltidsbeskæftigede personers arbejdsindtægt i forhold til den anvendte arbejdstid.

§ 5. Udviklingsplanen kan omfatte flere bedrifter, hvis

- 1) der mellem bedrifterne består et driftsfællesskab, der er godkendt af land-